

en 15.057 francs, segons els comptes que reproduïm a continuació:

	Ingressos	Despeses	Augment de capital	Disminució de capital
Caixa de fons generals.	89.369	97.547	»	8.178
Caixa de Pensions vitalícies	148.399	161.492	»	13.093
Caixa de vídues i orfes.	45.145	39.100	6.045	»
Deixa del doctor Dard	198.481	199.173	»	691
Deixa de la senyoreta Guille .	860	»	860	»
TOTALS .	482.256	497.314	6.905	21.963

Les pensions vitalícies

La Caixa de pensions vitalícies funciona desde fa cinquanta anys. Aquestes eren modestíssimes al començament: 300 francs; i poc a poc han anat pujant a 600, a 800, a 1.000 i a 1.200, que és la taxa actual.

Des de 1874 s'han concedit 585 pensions, havent-se pagat fins la data de l'Assemblea, per aquest concepte, 2.479.000 francs.

A petició del Consell, les Societats locals entreguen a la Caixa de pensions cinc francs per soci, quantitat que's distribueix íntegrament als pensionistes, lo qual permet elevar llur pensió estatutària en 450 francs.

En l'actualitat es paguen 70 pensions.

La situació financiera de la Caixa, que es decanta a millorar per la compra de valors molt sòlides i de rendiment més gran, pot qualificar-se d'excel·lent. Posseeix un capital de 3.000.000 de francs, que donen una renda de 104.000.

Retirs

Aquest servei sembla que interessa cada dia més als associats. Actualment té 91 adherits, que han subscrit 369.900 francs D'ells 44 amb segur complementari per 189.000 francs.

La Societat s'esforça en disminuir les despeses de gestió que necessita el funcionament d'aquest servei.

Socors a vídues i orfes

L'Associació general va entregar l'any passat, per intermedi de les Societats locals, socorsos de 800 a 1.400 francs a 296 vídues y orfes. La Junta Directiva pot enorgullir-se de la gran obra que realitza l'Associació general.

Socors als vells

Vint-i-sis Societats locals distribueixen als socis més antics un socors de vellesa. Ara com ara frueixen d'aquest socors 130 socis. Llur import és de 360 francs en algunes societats i baixa a 50 francs en la de Doubs. Pot dir-se que aquest socors serveix per a reembosar al soci

de les quotes quan arriba als setanta anys d'edat i en porta trenta de soci.

Augment de quotes

Per a completar el programa de l'Associació de beneficència la quantitat de 360 pessetes pagades es considera necessari engroixir el nombre de socis (actualmente son 9.351), i apujar la quota.

L'augment de socis s'aconseguirà fent propaganda personal els actuals associats. A la Girona es fa propaganda colectiva per medi de reunions periòdiques en distints pobles. En aquestes reunions es prediquen els aventatges morals i materials de l'Associació general. Ja es parla de sollicitar dels degans de les Facultats que propaguin aquesta gran obra distribuint als nous llicenciats unes fulles en les quals s'enumerin els aventatges de l'Associació.

La quota segueix essent la de fundació: 12 francs; i s'ha de reconèixer que les condicions materials de la vida s'han modificat notablement en aquests últims seixanta-sis anys. Moltes Societats locals han comprès el seu deure d'apujar la quota. Una d'elles ja ho ha fet fins a 50 francs altra a 36, 10 a 30, 13 a 25 i 48 a 20. Hi falta uniformitat perquè no hi ha hagut un esforç general unànim, únic que faria igualar els resultats. Totes les quotes que satisfan els socis no passen de 25 francs i calculant, per a arrodonir les xifres, 10.000 socis, l'ingrés no arriba a 250.000 francs.

En l'última Assemblea es digué que la quota de les Societats de Socorsos mutuos dels obrers és de cinc francs mensuals i si es fixés una d'igual per a l'Associació, s'obtindria doble ingrés que avui.

Resum

S'ha d'haver estat alguna vegada a l'Administració d'una Institució mèdica per a saber la quantitat de treball que s'ha d'invertir, la suma enorme d'indiferències que s'han de vèncer, les amargors que s'han d'oblidar. "Un referéndum de 100 socis no dóna més que sis vots", deia en so de queixa el secretari de l'Associació. (Amb el plebiscit hem obtigut un tant per cent més enlairat, lo qual ens satisfà de debò). S'escriu als socis i no arriben respostes; les quotes costa treballs de cobrar-les, i es culpa al tresorer que no les avença. Del no res s'ha de fer tot. Si resol un per si mateix, se l'acusa de dictador; si fracasa, de poc hàbil.

La glòria de l'Associació general és que ningú li ha disputat el seu paper benefactor. En el seu primitiu programa va renunciar les qüestions de defensa professional i en l'última Assemblea es decidí perseverar en aquesta via, abandonant als Sindicats tot lo que no sigui previsió i socorsos.